

què devem estar constituïts. Tota la feina ha de vincular-se en el principi fonamental de l'assumpció dels màxims avantatges per a la vida professional, per desventura sovint a la mercè dels mils obstacles de tota categoria que s'oposen al lliure joc del terrible treball del metge de visita. Sense apartar-nos de la més estricta justícia, mai fràgils a les suggestions dels humiliants privilegis de classe, nosaltres, en la direcció dels afers corporatius, volem que la massa anònima que representem — tots i cada u som aquí simplement una unitat igual, mai per mai catalogats i separats per preponderàncies personalistes — senti en la seva íntima consciència l'empar i el suport incondicional de la Societat en què es troben agrupats, i que, per ella, la seva funció social no pateixi opressió ni limitació coercitiva; al contrari, que la més lleu tirania mai no podrà ésser exercitada vis-a-vis de la seva tasca, vingui d'on vingui.

Per la naturalesa essencial del Col·legi, per la seva estructuració substancial, hi ha en ell el que deu anomenar-se la fatídica tendència burocràtica. I bé; nosaltres volem i propugnem el gran combat, la revolució destructora de l'enutjosa maquinària del burocratisme, irrompent amb ferocitat damunt el conjunt bàrbar de traves i obstacles que amb pretensions de salvaguardar l'honorabilitat professional, no sigui altre que una merma de llibertat en l'exercici del treball mèdic. Hi ha, en això, un clam unànimе d'opinió que acollim amb entusiasme i fervor d'acció, no menyspreant la més lleu conjuntura per a deslligar el metge d'aquesta opressió turmentadora. Es inqüestionable que el nostre honor d'homes lliures, sancionat per una carrera obtinguda sota totes les rigors que s'han cregut oportunes per a donar-nos la facultat de treballar en la Medicina per compte propi i sota la pròpia responsabilitat, no ha de menester en cap moment — o sols en un cas ultraexcepcional — els mils vetllaments i l'expedient divers i múltiple de documents especials per a poder desenvolupar les nostres funcions específiques. És enorme el dèficit de dignitat i la manca de personalitat que implica per a nosaltres trobar-nos tothora, en qualsevol de les nostres actituds habituals, sota la condició d'una suficient autoritat si disposem de l'embalum protocolari que l'organització burocràtica ens proporciona, però estigmatitzats d'una nullitat de professió si n'estem desproveïts. La humiliació en què se'ns col·loca per l'obsessió absurda de voler preveure tot — és tan simple i fàcil, per ordenació normal, castigar al qui delinqueix sense haver de condemnar a priori el possible prevaricador! —, que tota acció deslliuradora ha d'ésser en això un comès inajornable, emprès amb tota força de convicció i eficiència.

Ens resta parlar encara d'un últim aspecte de la nostra direcció. Aspecte, per fortuna, d'una claredat esmeravellanta. Una aura de lírica, jovenívola i moderna política illumina ara Catalunya i Espanya. El trasbalsament gloriós que a tots ens abranda porta en la seva entranya els gèrmens magnífics d'una llibertat palpitant qui era la suprema cobejança dels esperits àvids de la renaixença i la instauració dels valors socials que una tràgica tradició ofegava i envilia. El nostre perennal